

ÎNCHEIERE

17 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ceban Veaceslav, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Veaceslav împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2015

c o n s t a t ă:

La data de 04 noiembrie 2014 Ceban Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat, că conform pct.3 al Hotărîrii Guvernului nr.214 din 10 aprilie 1996, Ministerul Apărării a fost însărcinat ca de comun acord cu Serviciul de stat pentru supravegherea asigurărilor pe lângă Ministerul Finanțelor să aprobe lista documentelor necesare pentru prezentarea în organizațiile de asigurare în cazul survenirii riscului asigurat, însă Ministerul Apărării unilateral, fără acordul Serviciului de stat pentru supravegherea asigurărilor pe lângă Ministerul Finanțelor a emis ordinul nr. 126 din 02 iunie 2008 ”Despre aprobarea instrucțiunii cu privire la modul și condițiile de stabilire și plată a sumelor de asigurare a militarilor și cetățenilor care trec pregătirea militară”.

Reclamantul consideră, că ordinul nr. 126 din 02 iunie 2008 ”Despre aprobarea instrucțiunii cu privire la modul și condițiile de stabilire și plată a sumelor de asigurare a militarilor și cetățenilor care trec pregătirea militară” a fost emis contrar prevederilor pct.3 al Hotărîrii Guvernului nr.214 din 10 aprilie 1996.

Ceban Veaceslav solicită recunoașterea nulă a ordinului Ministerului Apărării nr. 126 din 02 iunie 2008 ”Despre aprobarea instrucțiunii cu privire la modul și condițiile de stabilire și plată a sumelor de asigurare a militarilor și cetățenilor care trec pregătirea militară” și obligarea Ministerului Apărării să-i restituie suma de 7,65 lei, achitată pentru expedierea cererii prin scrisoare recomandată cu aviz.

Prin hotărîrea judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 10 martie 2015 acțiunea s-a respins ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2015 s-a respins apelul declarat de Ceban Veaceslav și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 15 septembrie 2015 Ceban Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2015, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată incorect au determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și eronat au interpretat legea.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că recursul a fost depus în termen or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de valorificare a recursului.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele de judecată incorect au determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și eronat au interpretat legea nu pot fi reținute, deoarece poartă un caracter declarativ și nu reflectă încălcările concrete ale normelor de drept material admise de instanțele inferioare la soluționarea pricinii.

Colegiul notează că, instanțele de judecată se bucură de o marjă de apreciere a mijloacelor de probă, ultimele neavând o forță juridică prestabilită iar la adoptarea hotărârii judecătorești, acestea urmează a fi apreciate în baza principiului intimei convingeri și liberei aprecieri a probelor, totodată caracterul fals al unui mijloc de probă nu poate fi constatat în baza unor ipoteze nesuținute de dovezi.

Mai mult decât atât, recurentul a solicitat recunoașterea nulă a ordinului Ministerului Apărării nr. 126 din 02 iunie 2008 ”Despre aprobarea instrucțiunii cu privire la modul și condițiile de stabilire și plată a sumelor de asigurare a militarilor și cetățenilor care trec pregătirea militară”, însă nu a anexat probe care confirmă, că prin emiterea acestui ordin i-a fost încălcat un anumit drept al său.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuiu din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ceban Veaceslav ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ceban Veaceslav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat